

Sygn. akt (...)

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2020 r.

Sąd Rejonowy w Otwocku w Wydziale II Karnym w składzie :

Przewodniczący: SSR Anna Sereda

Protokolant: Ewa Szczepańska

po rozpoznaniu w dniach 11 października 2018 roku, 15 stycznia 2019 roku, 19 lutego 2019 roku, 10 września 2019 roku, 26 listopada 2019 roku i 05 marca 2020 roku

sprawy P. D., s. A. i B. zd. B., ur. (...) w H.

oskarżonego o to, że w dniu 21 czerwca 2017 r. w miejscowości W. na trasie (...) woj. (...), nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, określone w art. 3 ust. 1 i art. 25 ust. 1 „Prawa o Ruchu Drogowym” w ten sposób, że kierując samochodem ciężarowym marki M. nr rej. (...) po wykonaniu skrętu w prawo z ulicy (...) na trasę (...), jadąc w kierunku W., na skutek nie zachowania ostrożności i nie zachowania bezpiecznej odległości od poprzedzającej go, kierującej rowerem K. B. (1), która jako pierwsza włączyła się do ruchu na trasę (...) i jechała przy prawym poboczu w kierunku W., doprowadził do jej potrącenia przodem pojazdu, a następnie kołami tylnej osi przejechał po K. B. (1) i rowerze, powodując liczne obrażenia ciała u K. B. (1), skutkujące rozstrojem zdrowia trwającym dłużej niż siedem dni w myśl art. 157 § 1 kk

tj. o czyn z art. 177 § 1 kk

orzeka:

1. w ramach zarzucanego oskarżonemu P. D. czynu uznaje go za winnego tego, że w dniu 21 czerwca 2017 r. w miejscowości W. na trasie (...) woj. (...), nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, określone w art. 3 ust. 1 i art. 24 ust. 2 „Prawa o Ruchu Drogowym” w ten sposób, że kierując samochodem ciężarowym marki M. nr rej. (...) po wykonaniu skrętu w prawo z ulicy (...) na trasę (...), jadąc w kierunku W., na skutek nie zachowania szczególnej ostrożności i bezpiecznego odstępu od wyprzedzanej przez niego, kierującej rowerem K. B. (1), która jako pierwsza włączyła się do ruchu na trasę (...) i jechała prawym poboczem w kierunku W., doprowadził do jej potrącenia przodem pojazdu, a następnie kołami tylnej osi przejechał po K. B. (1) i rowerze, w wyniku czego K. B. (1) doznała licznych obrażeń ciała, w tym urazu kończyny dolnej lewej z rozległą – wielkości około 20 x 30 cm – zanieczyszczoną raną skalpacyjno – zmiążdżeniową przednio – bocznej powierzchni podudzia lewego w części bliższej, z ubytkiem skóry i tkanki podskórnej obejmującym około 4 % powierzchni ciała, z odwarstwieniem brzegów rany skóry od podłoża, skutkujących ciężkim uszczerbkiem na zdrowiu w postaci trwałego istotnego zeszpecenia ciała w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 kk, co wyczerpuje dyspozycję przepisu art. 177 § 2 kk i za to na podstawie art. 177 § 2 kk skazuje go i wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 kk i art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 3 (trzech) lat;
3. na podstawie art. 72 § 1 pkt. 1 kk zobowiązuje oskarżonego do informowania sądu o przebiegu okresu próby;
4. na podstawie art. 72 § 2 kk zobowiązuje oskarżonego do naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody w części poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej K. B. (1) kwoty 15.000 zł. (piętnaście tysięcy złotych) w terminie 1 (jednego) roku od uprawomocnienia się wyroku;

5. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. W. wynagrodzenie w kwocie 1033,20 zł. (tysiąc trzydzieści trzy złote 20/100) w tym 23 % podatku VAT w kwocie 193,20 zł. (sto dziewięćdziesiąt trzy złote 20/100) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego pomocy prawnej udzielonej z urzędu;

6. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżycielki posiłkowej K. B. (1) kwotę 4.400 zł. (cztery tysiące czterysta złotych) tytułem zwrotu poniesionych przez nią kosztów ustanowienia pełnomocnika w sprawie, zaś na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa, obciążając wydatkami w tym zakresie Skarb Państwa.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	(...)	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	

1.1.1.	P. D.	<p>W dniu 21 czerwca 2017 r. w miejscowości W. na trasie (...) woj. (...), nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, określone w art. 3 ust. 1 i art. 24 ust. 2 „Prawa o Ruchu Drogowym” w ten sposób, że kierując samochodem ciężarowym marki M. nr rej. (...) po wykonaniu skrętu w prawo z ulicy (...) na trasę (...), jadąc w kierunku W., na skutek nie zachowania szczególnej ostrożności i bezpiecznego odstępu od wyprzedzanej przez niego, kierującej rowerem K. B. (1), która jako pierwsza włączyła się do ruchu na trasę (...) i jechała prawym poboczem w kierunku W., doprowadził do jej potrącenia przodem pojazdu, a następnie kołami tylnej osi przejechał po K. B. (1) i rowerze, w wyniku czego K. B. (1) doznała licznych obrażeń ciała, w tym urazu kończyny dolnej lewej z rozległą – wielkości około 20 x 30 cm – zanieczyszczoną raną skalpacyjno – zmiażdżeniową przednio – bocznej powierzchni podudzia lewego w części bliższej, z ubytkiem skóry i tkanki podskórnej obejmującym około 4 % powierzchni ciała, z odwarstwieniem brzegów rany skóry od podłoża, skutkujących ciężkim uszczerbkiem na zdrowiu w postaci trwałego</p>	
--------	-------	--	--

		istotnego zezpeccenia ciała w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 kk.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 21 czerwca 2017 roku około godz. 17:00 K. B. (1) po skończonej pracy w W. wyruszyła rowerem marki K. w drogę powrotną do domu.	zeznania świadka K. B. (1)	k. 64-65, k. 232-235	
Kiedy K. B. (1) znajdowała się na wysokości ulicy (...) w miejscowości W., przed jej rower z ulicy (...) wyjechał kierujący samochodem ciężarowym marki M. o numerze rejestracyjnym (...) P. D..	zeznania świadka K. B. (1)	k. 64-65, k. 232-235	
protokół oględzin płyty DVD	k. 68-70		
nagranie z monitoringu	k. 63		
Kierujący samochodem jak również rowerzystka poruszali się ul. (...) w tym samym kierunku tj. w kierunku trasy (...).	zeznania świadka K. B. (1)	k. 64-65, k. 232-235	
opinia biegłego B. P.	k. 363-376		
opinia Instytutu (...)	k. 438-446		
K. B. (1) do skrzyżowania z trasą (...) dojechała w tym samym czasie co P. D.. Następnie kierująca rowerem jako pierwsza skrećila w prawo, wjechała	zeznania świadka K. B. (1)	k. 64-65, k. 232-235	

na trasę (...) i dalej poruszała się w kierunku W. jadąc poboczem drogi o szerokości 1,6-1,7 metra.			
zeznania świadka B. B. (3)	k. 49-51, k. 235		
protokół oględzin miejsca wypadku drogowego	k. 8-9		
P. D. rozpoczął manewr włączania się do ruchu na trasę (...) nie zatrzymując uprzednio prowadzonego pojazdu. W wyniku sposobu jazdy kierowcy samochodu M. na drodze powstał tuman kurzu ograniczający widoczność. W związku z tym jadący w przeciwnym kierunku lawetą K. K. zatrzymał swój pojazd oczekując na możliwość kontynuowania jazdy.	zeznania świadka B. B. (3)	k. 49-51, k. 235	
zeznania świadka K. K.	k. 53-55, k. 236-237		
protokół oględzin płyty DVD	k. 68-69		
Skręcając w prawo z ul. (...) na trasę (...), P. D. jednocześnie rozpoczął manewr wyprzedzania jadącej poboczem K. B. (1), przy czym z opóźnieniem skorygował tor ruchu prowadzonego pojazdu przez „odbicie” kierownicą w lewo i przez to prawym przednim narożem pojazdu wjechał poza linię oddzielającą jezdnię od prawego	zeznania świadka K. B. (1)	k. 64-65, k. 232-235	

pobocza, po którym poruszała się rowerzystka.			
opinia biegłego B. P.	k. 363-376		
opinia Instytutu (...)	k. 438-446		
P. D. w czasie wykonywania w/w manewru nie zachował szczególnej ostrożności i bezpiecznego odstępu od wyprzedzanej rowerzystki, w wyniku czego potracił przodem pojazdu jadącą rowerem K. B. (1). Rowerzystka przechyliła się w lewą stronę, po czym kołami tylnej osi samochodu marki M. została przejechana wraz z rowerem.	zeznania świadka K. B. (1)	k. 64-65, k. 232-235	
protokół oględzin pojazdu - samochodu marki M.	k. 4-5		
protokół oględzin roweru	k. 6-7		
dokumentacja fotograficzna	k. 80-84		
opinia biegłego B. P.	k. 363-376		
opinia Instytutu (...)	k. 438-446		
szkic miejsca wypadku	k. 17		
W wyniku wypadku K. B. (1) doznała licznych obrażeń ciała, w tym urazu kończyny dolnej lewej z rozległą – wielkości około 20 x 30 cm – zanieczyszczoną raną skalpacyjno –	zeznania świadka K. B. (1)	k. 64-65, k. 232-235	

<p>zmiażdżeniową przednio – bocznej powierzchni podudzia lewego w części bliższej, z ubytkiem skóry i tkanki podskórnej obejmującym około 4 % powierzchni ciała, z odwarstwieniem brzegów rany skóry od podłoża, skutkujących ciężkim uszczerbkiem na zdrowiu w postaci trwałego istotnego zeszpecenia ciała w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 kk.</p>			
opinia biegłego M. F.	k. 332-337		
dokumentacja medyczna pokrzywdzonej	k. 268, k. 272		
dokumentacja fotograficzna	k. 215-220		
<p>W dniu 21 czerwca 2017 około godz. 17:00 była ładna słoneczna pogoda, temperatura powietrza wynosiła 22 stopnie Celsjusza. W miejscu wypadku obowiązywało ograniczenie prędkości do 90 km/h .</p>	<p>zeznania świadka B. B. (3)</p>	k. 64-65, k. 232-235	
protokół oględzin miejsca wypadku drogowego	k. 8-9		
W czasie wypadku P. D. był trzeźwy	protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości	k. 2	
świadcstwo wzorcowania	k. 3		
K. B. (1) w czasie wypadku również była trzeźwa	sprawozdanie z przeprowadzonych badań zawartości alkoholu	k. 60	

	etylowego w płynach ustrojowych		
protokół pobrania krwi	k. 61		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	P. D.	<p>W dniu 21 czerwca 2017 r. w miejscowości W. na trasie (...) woj. (...), nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, określone w art. 3 ust. 1 i art. 24 ust. 2 „Prawa o Ruchu Drogowym” w ten sposób, że kierując samochodem ciężarowym marki M. nr rej. (...) po wykonaniu skrętu w prawo z ulicy (...) na trasę (...), jadąc w kierunku W., na skutek nie zachowania szczególnej ostrożności i bezpiecznego odstępu od wyprzedzanej przez niego, kierującej rowerem K. B. (1), która jako pierwsza włączyła się do ruchu na trasę (...) i jechała prawym poboczem w kierunku W., doprowadził do jej potrącenia przodem pojazdu, a następnie kołami tylnej osi przejechał po K. B. (1) i rowerze, w wyniku czego K. B. (1) doznała licznych obrażeń ciała, w tym urazu kończyny dolnej lewej z rozległą</p>	

		<p>– wielkości około 20 x 30 cm – zanieczyszczoną raną skalpacyjno – zmiążdżeniową przednio – bocznej powierzchni podudzia lewego w części bliższej, z ubytkiem skóry i tkanki podskórnej obejmującym około 4 % powierzchni ciała, z odwarstwieniem brzegów rany skóry od podłoża, skutkujących ciężkim uszczerbkiem na zdrowiu w postaci trwałego istotnego zeszpecenia ciała w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 kk.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
K. B. (1) przyczyniła się do zaistnienia wypadku drogowego	Żaden z przeprowadzonych dowodów nie pozwolił na ustalenie, że pokrzywdzona przyczyniła się do zaistnienia wypadku drogowego.		
2. OCena DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	zeznania świadka K. B. (1)	Sąd uznał zeznania świadka za w pełni wiarygodne, są one bowiem jasne i spójne, znajdują potwierdzenie w pozostałym uznanym za wiarygodny materiale	

		dowodowym, w tym w szczególności w opiniach biegłych B. P. i M. F. oraz opinii Instytutu (...), jak również w nagraniu z monitoringu.
zeznania świadka B. B. (3)	Sąd dokonując oceny zeznań świadka przyznał im walor wiarygodności w zakresie, w którym świadek wskazał, że przed wypadkiem widział poruszającą się rowerem pokrzywdzoną, zaś oskarżony przed wjazdem na trasę (...) nie zatrzymał prowadzonego samochodu. W tym zakresie zeznania świadka znajdują potwierdzenie w pozostałym uznanym za wiarygodny materiale dowodowym, w tym w opinii biegłego B. P. oraz w opinii Instytutu (...)	
zeznania świadka K. K.	Dokonując oceny zeznań świadka Sąd przyznał im walor wiarygodności w zakresie, w którym świadek wskazał na utrudniający widoczność tuman kurzu wznoszący się po przejeździe oskarżonego. W tym zakresie zeznania świadka znalazły potwierdzenie w zabezpieczonym nagraniu z monitoringu. W pozostałym zakresie zeznania świadka nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, bowiem świadek nie widział momentu wypadku.	

protokół oględzin miejsca wypadku drogowego	Dowód z dokumentu sporządzony przez osobę do tego uprawnioną, nie kwestionowany przez strony postępowania, w oparciu o który Sąd poczynił ustalenia faktyczne w sprawie.	
opinia biegłego B. P.	Opinia biegłego w całości zasługuje na wiarę, bowiem jest spójna, jasna, pełna, logiczna i należycie umotywowana, a ponadto koreluje z opinią Instytutu (...). Biegły sporządził opinię po przeprowadzeniu szczegółowej analizy danych o okolicznościach i przebiegu wypadku, znajdujących się w aktach sprawy i w konsekwencji, przy uwzględnieniu zasad logicznego rozumowania wyprowadził w swojej opinii wnioski znajdujące oparcie w zebranych materiale dowodowym. Ponadto biegły wydał opinię w oparciu o teoretyczną wiedzę i wieloletnie doświadczenie zawodowe.	
Opinia Instytutu (...)	Sąd uznał opinię za w pełni wiarygodną, gdyż jest jasna, spójna, pełna, logiczna i należycie umotywowana, ponadto znajduje pełne potwierdzenie w opinii biegłego B. P.. Została wydana po przeprowadzeniu szczegółowej analizy danych o okolicznościach i przebiegu wypadku, w	

	oparciu o teoretyczną wiedzę i doświadczenie zawodowe biegłego.	
protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości	Dowód z dokumentu sporządzony przez osobę do tego uprawnioną, nie kwestionowany przez strony postępowania, w oparciu o który Sąd poczynił ustalenia faktyczne w sprawie.	
świadcstwo wzorcowania	Dowód z dokumentu, nie kwestionowany przez strony postępowania.	
protokół oględzin pojazdu - samochodu marki M.	Dowód z dokumentu sporządzony przez osobę do tego uprawnioną, nie kwestionowany przez strony postępowania, w oparciu o który Sąd poczynił ustalenia faktyczne w sprawie.	
protokół oględzin roweru	Dowód z dokumentu sporządzony przez osobę do tego uprawnioną, nie kwestionowany przez strony postępowania, w oparciu o który Sąd poczynił ustalenia faktyczne w sprawie.	
protokół oględzin miejsca wypadku drogowego	Dowód z dokumentu sporządzony przez osobę do tego uprawnioną, nie kwestionowany przez strony postępowania, w oparciu o który Sąd poczynił ustalenia faktyczne w sprawie.	
sprawozdanie z przeprowadzonych badań zawartości alkoholu	Dowód z dokumentu sporządzony przez osobę do tego uprawnioną,	

<p>etylowego w płynach ustrojowych</p>	<p>nie kwestionowany przez strony postępowania, w oparciu o który Sąd poczynił ustalenia faktyczne w sprawie.</p>	
<p>protokół pobrania krwi</p>	<p>Dowód z dokumentu sporządzony przez osobę do tego uprawnioną, nie kwestionowany przez strony postępowania, w oparciu o który Sąd poczynił ustalenia faktyczne w sprawie.</p>	
<p>protokół oględzin płyty DVD</p>	<p>Dowód z dokumentu sporządzony przez osobę do tego uprawnioną, nie kwestionowany przez strony postępowania, w oparciu o który Sąd poczynił ustalenia faktyczne w sprawie.</p>	
<p>opinia biegłego M. F.</p>	<p>Opinie biegłego w całości zasługuje na wiarę, bowiem sporządzona została w oparciu o kompletną dokumentację medyczną dotyczącą pokrzywdzonej. Jest pełna, spójna, jasna, logiczne i należyte uzasadniona. Sporządzona została w sposób rzetelny i sumienny, w oparciu o bogatą wiedzę teoretyczną i wieloletnie doświadczenie zawodowe biegłego.</p>	
<p>dokumentacja fotograficzna</p>	<p>Dowód z dokumentu, nie kwestionowany przez strony postępowania, będący podstawą ustaleń faktycznych w sprawie.</p>	

nagranie z monitoringu	Dowód z dokumentu nie kwestionowany przez strony postępowania, będący podstawą ustaleń faktycznych w sprawie.		
dokumentacja medyczna pokrzywdzonej	Dowód z dokumentu sporządzony przez osoby do tego uprawnione, nie kwestionowany przez strony postępowania, w oparciu o który Sąd poczynił ustalenia faktyczne w sprawie.		
szkic miejsca wypadku	Dowód z dokumentu sporządzony przez osobę do tego uprawnioną, nie kwestionowany przez strony postępowania, w oparciu o który Sąd poczynił ustalenia faktyczne w sprawie.		
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	zeznania świadka B. B. (3)	Sąd nie przyznał waloru wiarygodności zeznaniom świadka w części, w której wskazał on, że oskarżony przed wjazdem na trasę (...) zatrzymał prowadzony pojazd i oczekiwał na możliwość wykonania manewru skrętu w prawo. W tym zakresie bowiem	

		<p>zeznania świadka nie znajdują potwierdzenia w uznanym za wiarygodny materiale dowodowym, w tym w szczególności w opinii Instytutu (...), z której wynika, iż oskarżony przed wjazdem na trasę (...) nie zatrzymał prowadzonego pojazdu, a jedynie wytracił prędkość i poruszał się z niewielką prędkością ok. 8 km/h.</p>
<p>wyjaśnienia oskarżonego P. D.</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego odnośnie okoliczności i przebiegu wypadku nie zasługują na przyznanie im waloru wiarygodności, bowiem pozostają w sprzeczności z uznanym przez sąd za wiarygodny materiałem dowodowym.</p>	
<p>zeznania świadka K. D.</p>	<p>Zeznania świadka nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, gdyż świadek nie była bezpośrednim obserwatorem wypadku i nie widziała jego przebiegu.</p>	
<p>opinia biegłego A. B.</p>	<p>Opinia biegłego nie była podstawą ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie, bowiem pozostaje ona w sprzeczności z wiarygodnymi opiniami: biegłego B. P. i Instytutu (...), w szczególności w zakresie przyczynienia się pokrzywdzonej do zaistnienia wypadku. W swojej opinii biegły A. B. wskazywał, że pokrzywdzona przyczyniła</p>	

się do zaistnienia wypadku drogowego z uwagi na to, że "przecisnęła się" obok samochodu oskarżonego. Tymczasem z opinii biegłego B. P., jak też z opinii Instytutu (...) wynika, że do wypadku doszło już na trasie (...), kiedy pokrzywdzona zdążyła się oddalić od miejsca skrętu w prawo i poruszała się poboczem. Tym samym sposób włączania się pokrzywdzonej do ruchu na trasę (...) nie miał znaczenia dla zaistnienia wypadku drogowego i nie można uznać, aby przyczyniła się ona do jego zaistnienia, szczególnie, że K. B. (1) wjechała na utwardzone, szerokie pobocze, a nie na jezdnię, zaś wypadek miał miejsce w czasie, kiedy pokrzywdzona znajdowała się już na prostym odcinku drogi.

opinia biegłego K. Ż.

Opinia biegłego nie stanowiła podstawy ustaleń faktycznych dokonanych przez Sąd w niniejszej sprawie, bowiem została wydana przez biegłego w oparciu o niepełną dokumentację medyczną dotyczącą leczenia pokrzywdzonej i w konsekwencji nie mogła być uznana za wiarygodny dowód w sprawie. Pozostaje ona w ewidentnej sprzeczności z uznaną przez Sąd za w pełni wiarygodną

	opinią biegłego M. F., który wydając opinię dysponował kompletną dokumentacją medyczną dotyczącą pokrzywdzonej, jak też dokumentacją fotograficzną obrazującą doznane przez nią obrażenia.		
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	-----	-----
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	1	P. D.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Przestępstwo z art. 177 § 1 kk ma miejsce wówczas, gdy sprawca naruszając chociażby nieumyślnie zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, powoduje nieumyślnie			

wypadek, w którym inna osoba odniosła obrażenia ciała określone w art. 157 § 1 kk tj. skutkujące naruszeniem czynności narządu ciała lub rozstrojem zdrowia trwającym dłużej niż siedem dni.

Przepis art. 177 § 2 kk zawiera natomiast typ kwalifikowany przestępstwa wypadku komunikacyjnego ze względu na następstwa, którymi są śmierć innej osoby albo ciężki uszczerbek na jej zdrowiu.

Przestępstwo wypadku w komunikacji jest zawsze przestępstwem nieumyślnym, natomiast naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu może być umyślne bądź nieumyślne. Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego „umyślne naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym zachodzi wtedy, gdy sprawca świadomie postępuje wbrew zakazom lub nakazom, co w konsekwencji staje się przyczyną spowodowania skutków określonych w art. 145 kk (obecnie 177 kk) – wyr. SN z 19.10.1976 r., Rw 273/76, OSNKW 1976, Nr 12, poz. 153. Wypadek drogowy musi być skutkiem naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu i z tym naruszeniem musi być przyczynowo powiązany.

Należy podkreślić, iż naruszenie zasad bezpieczeństwa polega na zachowaniu się w sposób sprzeczny z tymi zasadami.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, iż oskarżony P. D. spowodował wypadek drogowy, naruszając nieumyślnie zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, określone w art. 3 ust. 1 i art. 24 ust. 2 Prawa o ruchu drogowym.

Przepis art. 3 ust. 1 Prawa o ruchu drogowym określa zasadę ostrożności, zgodnie z którą uczestnik ruchu i inna osoba znajdująca się na drodze są obowiązani zachować ostrożność, a gdy ustawa tego wymaga szczególną ostrożność, unikać wszelkiego działania, które mogłoby spowodować zagrożenie bezpieczeństwa lub porządku ruchu drogowego, ruch ten utrudniać albo w związku z ruchem zakłócić spokój lub porządek publiczny oraz narazić kogokolwiek na szkodę. Ostrożność – jak podkreśla się w doktrynie – to stopień skupienia uwagi i rozważa w podejmowaniu decyzji. (K. Buchała „Przestrzeganie zasad ostrożności – problem bezprawności czy winy”, PiP 1963, Nr 7, s. 91). Zgodnie zaś z orzecznictwem Sądu

Najwyższego „rozważne i ostrożne prowadzenie pojazdu polega na przedsięwzięciu przez kierowcę wszystkich czynności, które według obiektywnej oceny są niezbędne do zapewnienia optymalnego bezpieczeństwa ruchu w danej sytuacji oraz na powstrzymaniu się od czynności, które według tejże oceny mogłyby to bezpieczeństwo zmniejszyć” (uchw. Pełnego składu Izby Karnej SN z 28. 02. 1975r., teza 6, wyr. SN z 16. 07. 1976r., VI KRN 135/76, OSNKW 1976, Nr 10-11, poz. 130).

Z kolei przepis art. 24 ust. 2 Prawa o ruchu drogowym zobowiązuje kierującego pojazdem do zachowania szczególnej ostrożności podczas realizacji manewru wyprzedzania. Jednym z podstawowych elementów bezpieczeństwa jest uzyskanie i utrzymywanie w czasie wyprzedzania właściwego odstępu od pojazdu wyprzedzanego w zależności od jego rodzaju, uwzględniającego rejestrowanie przez intensywną obserwację zachowania kierującego pojazdem wyprzedzanym.

Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe wykazało, że oskarżony P. D. w dniu 21 czerwca 2017 roku w

miejsowości W. woj. (...) nieumyślnie naruszył w/ w zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że kierując samochodem ciężarowym marki M. o nr rej. (...), po wykonaniu manewru skrętu w prawo z ulicy (...) na trasę (...), jadąc w kierunku W., nie zachował szczególnej ostrożności i bezpiecznego odstępu od wyprzedzanej przez niego, kierującej rowerem K. B. (1), która jako pierwsza włączyła się do ruchu na trasę (...) i jechała prawym poboczem w kierunku W.. W wyniku naruszenia w/ w zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym oskarżony przodem pojazdu potrącił K. B. (1), a następnie kołami tylnej osi pojazdu przejechał po niej i po rowerze.

Na skutek spowodowanego przez oskarżonego wypadku pokrzywdzona doznała licznych obrażeń ciała, w tym urazu kończyny dolnej lewej z rozległą – wielkości około 20 x 30 cm – zanieczyszczoną raną skalpacyjno – zmiażdżeniową przednio – bocznej powierzchni podudzia lewego w części bliższej, z ubytkiem skóry i tkanki podskórnej obejmującym około 4 % powierzchni ciała, z odwarstwieniem brzegów rany skóry od podłoża, skutkujących ciężkim uszczerbkiem na zdrowiu w postaci trwałego

<p>istotnego zeszpecenia ciała pokrzywdzonej w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 kk.</p> <p>Wobec powyższych ustaleń – w szczególności w zakresie charakteru obrażeń ciała doznanych przez pokrzywdzoną w wyniku wypadku - Sąd nie wychodząc poza granice aktu oskarżenia, zmienił opis i kwalifikację prawną czynu zarzucanego oskarżonemu, kwalifikując popełniony przez niego czyn jako przestępstwo z art. 177 § 2 kk.</p>			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
-----	-----		
#	3.4. Umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

związłe o powodach uniewinnienia			
-----			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. D.	1	1	Wymierzając oskarżonemu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności Sąd przede wszystkim miał na uwadze wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego, z uwagi na rodzaj i charakter naruszonego dobra, jakim w tym przypadku jest z jednej strony bezpieczeństwo w komunikacji w ruchu lądowym, a z drugiej zdrowie człowieka, a więc jedno z najważniejszych dóbr chronionych prawem. Następstwem wypadku spowodowanego przez oskarżonego był ciężki uszczerbek na zdrowiu pokrzywdzonej K. B. (1) w postaci trwałego, istotnego zeszpecenia ciała. Pokrzywdzona do dziś leczy się z powodu doznanych w wyniku wypadku obrażeń ciała, które wiązały się nie tylko

			<p>z cierpieniami fizycznymi, ale z uwagi na ich charakter i młody wiek pokrzywdzonej spowodowały u niej także cierpienia psychiczne.</p> <p>Wśród okoliczności łagodzących, które miały wpływ na wymiar kary wymienić należy fakt, że oskarżony nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, w czasie popełnienia wypadku nie był karany, a obecnie prowadzi ustabilizowany tryb życia, pracuje i ma na utrzymaniu małoletnie dzieci. Biorąc pod uwagę bilans wszystkich powyższych okoliczności Sąd uznał, że kara 1 roku pozbawienia wolności jest adekwatna do stopnia winy oskarżonego i stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu. Taka kara spełni swoje cele wychowawcze i zapobiegawcze względem oskarżonego, jak również cele w zakresie prewencji ogólnej.</p>
P. D.	2	1	<p>W ocenie Sądu w odniesieniu do oskarżonego spełnione są wszystkie przesłanki określone w art. 69 § 1 i 2 kk, od których ustawa uzależnia możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności.</p>

Zawieszając wykonanie kary pozbawienia wolności Sąd wziął pod uwagę postawę oskarżonego, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia i zachowanie się po popełnieniu przestępstwa. Sąd uwzględnił fakt, iż oskarżony w czasie popełnienia przypisanego mu przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności, a w toku postępowania pomimo, iż formalnie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu wyraził żal z powodu tego co się stało. Oskarżony prowadzi obecnie ustabilizowany tryb życia, pracuje, posiada rodzinę i ma na utrzymaniu małoletnie dzieci. Dlatego też Sąd uznał, iż w odniesieniu do oskarżonego w pełni uzasadnione jest postawienie pozytywnej prognozy co do tego, że w przyszłości będzie on przestrzegał porządku prawnego i nie popełni już przestępstwa. W ocenie Sądu orzeczona wobec oskarżonego kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na maksymalnie długi, przewidziany przez ustawę okres, będzie zupełnie wystarczająca dla osiągnięcia wobec oskarżonego celów kary i zapobiegnie jego

			powrotowi do przestępstwa.
P. D.	3	1	Warunkowo zawieszając wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności, Sąd na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązał oskarżonego do informowania sądu o przebiegu okresu próby. Orzeczenie wobec oskarżonego przynajmniej jednego obowiązku wskazanego w art. 72 § 1 kk – wobec nie orzeczenia środka karnego – było obligatoryjne, a orzekając obowiązek informowania sądu o przebiegu okresu próby sąd uznał, że obowiązek ten będzie oddziaływał wychowawczo na oskarżonego.
P. D.	4	1	Na podstawie art. 72 § 2 kk sąd zobowiązał oskarżonego do naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody w części poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej K. B. (1) kwoty 15.000 złotych w terminie 1 (jednego) roku od uprawomocnienia się wyroku. Udokumentowana przez pokrzywdzoną wysokość poniesionych dotychczasowych kosztów leczenia obrażeń ciała doznanych wskutek wypadku, wynosi 19.035,48 zł. Orzekając obowiązek naprawienia szkody w części sąd miał na uwadze z jednej

			strony realne możliwości finansowe oskarżonego, z drugiej zaś konieczność przynajmniej częściowego zrekompensowania pokrzywdzonej poniesionych kosztów leczenia.
5. Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
-----	-----	-----	-----
6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
-----			
7. Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
5	Sąd zasądził od Skarbu Państwa na		

	<p>rzecz adw. M. W. wynagrodzenie w kwocie 1033,20 złotych w tym 23 % podatku vat w kwocie 193,20 złotych tytułem nie opłaconej przez oskarżonego pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Wartość tej kwoty została obliczona zgodnie z przepisami Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu z dnia 3 października 2016 r. (Dz.U. z 2016 r. poz. 1714 z późn. zm.).</p>	
6	<p>Sąd na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonego na rzecz oskarżycielki posiłkowej K. B. (1) kwotę 4400 złotych tytułem zwrotu poniesionych przez nią kosztów ustanowienia pełnomocnika w sprawie – zgodnie z fakturami złożonymi do akt sprawy przez pełnomocnika.</p>	
6	<p>Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego w całości od zapłaty kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa, obciążając wydatkami w tym zakresie Skarb Państwa. Biorąc pod uwagę wysokość osiągniętych przez</p>	

oskarżonego dochodów i ilość osób pozostających na jego utrzymaniu, jak też uwzględniając wysokość orzeczonego wobec oskarżonego niniejszym wyrokiem obowiązku naprawienia szkody, Sąd uznał, że uiszczenie przez oskarżonego kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa byłoby dla niego zbyt uciążliwe.

7. Podpis